De WegWijzer

10de jaargang

December 2019 THEMA: LEVENSBESCHOUWELIJKE REIS no. 30

Stichting Onderwijs der EBGS - Drambrandersgracht # 76 - Tel.: (597) 478412/478424 - E-mail: info@soebgs.sr

VAN DE DIRECTIETAFEL

Mildred Demon

Beste collega's,

Hoe is het afgelopen schooljaar verlopen? Bent u tevreden over het resultaat? Ogenschijnlijk twee simpele vragen, maar toch is de beantwoording niet eenvoudig. Vanuit welk perspectief kijk je naar het leven; mijn levensmotto is 'mijn glas is half vol'.

Als mens zijn wij geneigd te kijken naar wat we nog niet gerealiseerd hebben. Het is goed de vingers aan de pols te houden; hiermee voorkom je dat je niet alert bent. Of ervan uit gaat dat zaken wel goed gaan, omdat het altijd wel goed gegaan is. Vandaar mijn motto 'mijn glas is half vol'! Dat geeft mij ener-gie om te werken aan de zaken die nog niet goed zijn.

Er wordt binnen onze stichting hard gewerkt om de kwaliteit van ons onderwijs te verbeteren. Kleine en grote veranderingen worden doorgevoerd. De resultaten verbeteren, echter zijn wij nog niet in staat om het vast te houden. De uitkomsten fluctueren nog steeds.

Inmiddels is het programma 'Van klassikaal naar gedifferentieerd' bij veel docenten bekend en wordt er binnen de scholen ook keihard gewerkt aan de verschillende programma-onderdelen. Ook het assessment levert bruikbare info op voor de scholen. Niet te vergeten onze data; iedere zes weken leveren schoolleiders leerlingresultaten in.

Onderwijskundige veranderingen worden ingezet, niet allemaal worden met evenveel enthousiasme ontvangen. Toch zullen wij zaken anders moeten gaan doen als wij een andere uitkomst willen hebben.

Zo ook de opzet van ons infobulletin. Het is één van onze communicatiemiddelen, wij hebben uiteraard ook een Facebook account en er wordt ook veel per

COLOFON

De krant is een uitgave van Stichting Onderwijs der EBGS.

Redactie : Hillyante Roozer en Gerda Tol
STICHTING ONDERWIJS DER EBGS
Adres : Drambrandersgracht 76
Telefoon : 478412 of 478424
Email : info@soebgs.sr
Website : www.soebgs.sr
Facebook : Stichting Onderwijs der EBGS
Druk : Drukkerij Paramaribo

DE KRANT IS GRATIS

INHOUDSOPGAVE: **pag.**

VAN DE DIRECTIETAFEL	1
EEN LEVENSBESCHOUWELIJKE REIS	2
GEBED VOOR EEN HART	3
FACILITAIR	4
HOE KIJKEN WIJ NAAR ONSZELF	4
PDC	5
GEEN PLAATS VOOR MISHA	6
MIJN LEVENSBESCHOUWELIJKE REIS	7
MORAVIAN TEACHER'S DAYS 2019	8

mail verstuurd. En natuurlijk niet te vergeten: er wordt ook via Whatsapp gecommuniceerd.

Voor De WegWijzer gaan wij ook een vernieuwend pad op! Met ingang van dit nummer zal elke editie een thema hebben en zullen gastredacteuren worden gevraagd om een artikel in dat kader te schrijven. Hiermee streven wij er naar om ons infobulletin een nieuwe dimensie te geven. Dit betekent niet dat u geen informatie van de verschillende afdelingen zult terugvinden; HRM, PDC, Facilitair en Financiën zullen u ook blijven informeren.

Met de nieuwe weg die wij willen inslaan, hopen wij ook andere collega's misschien te stimuleren ook voor ons blad te schrijven. Voor deze en de komende editie zijn dit de thema's.

1. Levensbeschouwelijke reis - december editie
2. Ethiek en onze levensreis - Pasen 2020
3. Ethiek op vakantie - augustus 2020

In dit nummer treft u een artikel aan van bisschop John Kent, ds. Lydia Esser en ds. Johan Roozer. Ik spreek de hoop uit dat u veel leesplezier zult beleven en bovenal een prachtige levensbeschouwelijke ervaring zult beleven.

Ik wens u en uw dierbaren gezegende kerstdagen en voor het nieuwe jaar gezondheid, voorspoed en geluk!

EEN LEVENSBESCHOUWELIJKE REIS

Ds. J. Kent Ep. Fr.

Inleiding

Dit artikel draagt de naam van "Een Levensbeschouwelijke Reis", omdat ik samen met u zal gaan kijken wat levensbeschouwing is en wat deze betekent voor de mens. Ik zal mij laten leiden door de christelijke godsdienst. Ik ben mij ervan bewust dat er christelijke en niet-christelijke levensbeschouwing bestaat. Maar ik heb gekozen om dichtbij huis te blijven.

Ik zie de christelijke levensbeschouwing als een beweging die loopt van de geboorte van een mens tot het graf. Het leven van een mens is dus dynamisch. Ik ben geneigd het te vergelijken met de woestijnreis van de Israëlieten. Deze reis begon met de uittocht uit Egypte,ging door de woestijn en eindigde met de intocht in Kanaän. Gedurende die reis heeft het volk diverse positieve en negatieve ervaringen gehad die leermomenten zijn geweest. Het volk onderging tijdens de reis diverse veranderingen. Maar het uiteindelijke doel was het beloofde land Kanaän.

In het menselijk leven (in het bijzonder het christelijke) gaat het volgens mij niet anders. We maken een levensreis die het totale leven,met verschillende relaties,behelst. De mens kent geestelijke, psychologische, sociaal-maatschappelijke, economische en ecologische (het milieu) relaties. Bij de benadering van de mens, vooral bij de vorming, dient men hiermee rekening te houden. Dit heeft ook te maken met wat genoemd wordt "Levensbeschouwing".

Wat is levensbeschouwing?

Levensbeschouwing is een visie op het leven. De vragen die hier gesteld worden zijn: wat betekend het leven? Wat is de waarde ervan? Hoe moet het geleefd worden? (http://nl.wikipedia.org/wiki/Levensbeschouwing). Je moet weten wie je bent, wat je bent en waar je naar toe gaat. Het is als het ware een weg die je opgaat, waar er ontmoetingen etc. plaatsvinden. Met deze zaken moet je rekening houden. Denk maar aan wat er gebeurde tijdens de uittocht van Israël uit Egypte. Zij hadden met verschillende dingen te maken waaronder de zee die voor hen was, de zon die hen brandde, de dikke duisternis. Zij kregen honger, hadden dorst en er waren vijandige volken om hen heen. Deze dingen kunnen op de een of andere manier het leven stagneren of negatief beïnvloeden.

De interactie met dingen buiten ons om, is een menselijke activiteit die nooit afgesloten wordt zolang we in leven zijn. De wijze waarop er gereageerd wordt, verschilt van persoon tot persoon en kan nogal veranderen in de loop van een mensenleven.

Bij de 'beschouwing van het leven' kan verder een godheid, een macht, een leer, een ideologie, of een droom een rol spelen.
Levensbeschouwing heeft te maken met een reflexieve, bezinnende, peilende, en aanvoelende menselijke activiteit die betrekking heeft op het leven als geheel. Zij heeft te maken met persoonsvorming, identiteit en samenleven.

We zouden het ook zo kunnen stellen dat de kern vraag van levensbeschouwing is: wat is de zin van het leven? Of wij zouden de vraag heel persoonlijk kunnen stellen: wat is de zin van mijn leven?In het

verlengde van deze vraag zouden wij nog een vraag kunnen stellen, namelijk: hoe moet je goed leven? Deze vraag heeft te maken met je manier van denken, spreken en handelen (positief of negatief). In de christelijke traditie verwijst het begrip "bekering" (metanoia) naar de vernieuwing en verandering van het denken, spreken en handelen. Bij bekering worden het denken, spreken en handelen in overeenstemming gebracht met het voorbeeld dat Christus ons heeft nagelaten.

Mensen die geloven dat het leven zin heeft, zijn snel geneigd te spreken over een levensopdracht. Je hebt het leven gekregen en dat is niet voor niets. Je leven heeft een doel. Je hebt iets waarvoor en waartoe je leeft. In de Bijbel lezen we in Gen.1: 28 en 2: 15: "Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen. … En de Here God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren."Deze opdracht is de opdracht van rentmeesterschap, en behelst heel je leven. Wij leren uit deze opdracht een wijze waarop wij moeten staan in deze wereld. Wij moeten productief én onderhoudend leven. Deze levenshouding is een positieve levenshouding die God van ons vraagt.

Binnen de christelijke levensbeschouwing spelen begrippen als Shalom en liefde een belangrijke rol. Begrippen die betrekking hebben op datgene waarvoor God ons geschapen heeft en waartoe we leven nl. het eeuwig leven. Eeuwig leven is niet alleen boventijdelijk leven, maar ook kwaliteitsvol leven. Vandaar de bevrijdingsactie van God, nadat de mens een verkeerde keuze heeft gemaakt(zie Gen. 3). Zowel de tien geboden in het Oude Testament, maar meer nog het verhaal van Jezus in het Nieuwe Testament,willen ons laten delen in dat kwaliteitsvol leven. Daarom spelen zij een belangrijke rol in het christelijke leven en vormen de bron waaruit wij elke dag mogen/kunnen drinken.

Ons levensdoel

Levensbeschouwing helpt ons om gefocust te zijn en te blijven op het doel van ons leven. Zij helpt ons om onze menselijke waardigheid en potentie te ontdekken en om deze tot volle ontwikkeling te brengen. Het is daarom dat levensbeschouwelijk onderwijs, zo u wilt vorming heel belangrijk is.
Christelijke levensbeschouwing helpt ons in crisissituatie ontdekken wie en wat we zijn. We zijn niet door het woord ontstaan, zoals andere schepselen. God heeft persoonlijk, liefde, kennis en energie in ons gestopt. We zijn Godsbeelddragers. In Gen. 1: 26 lezen we: "En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis." In Gen. 2: 7 lezen we "Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot levend wezens". In Ps.8 wordt heel positief gesproken over de mens. In vers 6 staat: "Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister bekroond". Christelijke levensbeschouwing helpt ons ontdekken en bevestigen wie wij zijn. We zijn het product van de liefde van God met een eeuwige bestemming.
Het verhaal van Jezus in het Nieuwe Testament heeft het voor ons mogelijk gemaakt. Het geeft ons perspectief op onze eeuwige bestemming. Maar nu reeds mogen wij genieten van dat leven. Wij mogen elke dag meer en meer veranderen naar het beeld van Christus. Wij mogen weten dat wij met Hem meer dan overwinnaars zijn.
Drie begrippen spelen een belangrijke rol: Overwinning, hoop en leven. Het sleutelwoord is OPSTANDING! Gods eeuwigheidplan voor de mens is gerealiseerd. Wij hebben iets waarvoor en waartoe we leven. Christelijke levensbeschouwing houdt ons gefocust hierop, zodat wij ons levensdoel bereiken.

GEBED VOOR EEN HART

Geef ons een ruim hart
Om lief te hebben
Geef ons een sterk hart om te strijden

Nieuwe mensen, scheppers van de geschiedenis
Bouwmeesters van de nieuwe mensheid
Nieuwe mensen die hun bestaan beleven
Als het risico van een verre tocht.

Nieuwe mensen, hoopvol strijdend
Op weg, begerig naar waarheid.
Nieuwe mensen, zonder rem of keten,
Vrije mensen die vrijheid eisen.

Nieuwe mensen, grenzeloos liefhebbend niet gebonden aan rassen en plaatsen.
Nieuwe mensen, die zij aan zij met de armen hun brood en onderkomen delen.

Geef ons een ruim hart
Om lief te hebben
Geef ons een sterk hart om te strijden.

Uit: Latijns Amerika bidt.

FACILITAIR

Sachia Deugdzaam

Dit schooljaar is de distributie van leermiddelen laat op gang gekomen vanwege het feit dat we deze pas in oktober van het MinOWC hebben ontvangen. De leermiddelen die nog niet verstrekt zijn heeft de afdeling Leermiddelen Productie en Distributie van het MinOWC niet in voorraad.

Ook dit jaar vragen wij u de inventaris op uw school aan ons door te geven. De schoolleiders hebben tot uiterlijk 1 februari 2020 de tijd om de inventarislijst op de afdeling Facilitair Beheer in te leveren.

Door een juiste inventarisatie kunnen we onze processen optimaliseren en komen tot een beter voorraadbeheer en een beter aankoop / aanvraag van leermiddelen.

HOE KIJKEN WIJ NAAR ONSZELF

Ds. Johan Roozer

Zonder zelfkennis is het niet mogelijk te groeien als persoon. Zonder zelfkennis blijven we dezelfde fouten maken. Het maakt dan niet uit hoeveel ervaring we opdoen. Willen wij slagen in het leven moeten we weten wie we zijn. Dat kunnen we doen door na te denken over hoe wij tegen het leven willen aankijken. In dit artikel ten behoeve van de lezers van " De Wegwijzer" geef ik een persoonlijk perspectief op de beschouwing van het leven in de hoop dat het voor u een prikkel mag zijn om over de zinvolheid van uw eigen leven na te denken.

Het levensbeschouwen is de manier waarop iemand het leven beschouwt. We kunnen ook zeggen naar het leven kijkt. Er zijn mensen die denken dat om in staat te zijn het leven te beschouwen je een dromerige instelling moet hebben. Anderen blijven hun hele levenlang steken in onrealistische dromen en komen niet tot een doel in hun leven. Dromen om leerkracht te worden wil nog niet zeggen dat je een goede leerkracht zal worden of dat je alles wat je daarvoor nodig hebt reeds bezit. Je kan de bevoegdheid hebben, maar niet de juiste instelling. Anders kan het zijn wanneer je het beroep van leerkracht volledig in al haar onderdelen in beschouwing neemt. Dan denk je na over alles wat het beroep van leerkracht zijn met zich meebrengt en de invloed daarvan op je leven.

Hoe iemand tegen het leven aankijkt, of welke overtuigingen hij of zij draagt hangt af van verschillende zaken. Als bijvoorbeeld iemand in omstandigheden van armoede is geboren en daarin opgroeit, zal die eerder nadenken en zichzelf overtuigen over de noodzaak om een duurzame oplossing te vinden om uit de armoede te komen. Iemand die in omstandigheden van welvaart is geboren en opgroeit, zal eerder geneigd zijn na te denken en overtuigen over het nut voorbehoud van de welvaartspositie waarin die is. In beide gevallen wordt een beschouwing gemaakt alleen zit het verschil in welke omstandigheid je verkeert als mens en individu en welke perspectief vind je daarbij belangrijk.

Mijn persoonlijke levensreis zie ik als het leren rijden van een fiets. Het komt aan op motivatie, de motoriek, het zelfvertrouwen, evenwichtsgevoel en geduld. Leven wordt dan vooruitkijken terwijl je het stuur stevig vast hebt. Het begin - het proces naar zelfstandigheid en volwassenheid -, was heel moeilijk, omdat ik de neiging had niet vooruit te kijken maar, eerder naar het stuur of de trapper, met valpartijen als gevolg. Het pad naar volwassen worden loopt over zelfstandigheid. Tijdens het afleggen van mijn levenspad heb en doe ik steeds nieuwe indrukken en ervaringen op die invloed hebben op de wijze waarop ik naar het leven kijk en keuzes maak.

Het uiterlijk doel in het leven of om 'losse handen" te kunnen rijden. Het in staat zijn om alles wat nodig is in volgorde van groei en ontwikkeling te brengen of in te zetten om het leven in eigen perspectief te kunnen zien en te leven. Niet weten waar het levenspad naar toe leidt, lees geen doel in het leven hebben. Het alleen naar de trapper of het stuur kijken, dus alleen naar de persoonlijke situatie op één gegeven moment, kan de vooruitzichten op een leven met mogelijkheden overschaduwen. Het leven wordt dan een overlevingstrijd. Het beschouwen van

het leven en vooruitkijken, vraagt om durf om grenzen te verleggen. Het stellen en verleggen van onze grenzen zal met vallen en opstaan gebeuren. Het is -om bij het beschouwen van het leven als leren fietsen te blijven- belangrijk dat we leren remmen en of af te stappen om te voorkomen dat het leven zich alleen door valpartijen kenmerkt. Wie uit zijn eigen levenssituatie niet leert begrijpen en zichzelf geen doel kan bedenken of stellen, zal niet in staat zijn zich een voorspoedig leven te scheppen. Een dusdanig leven waarin genoegzaamheid, dankbaarheid, blijdschap en liefde centraal staan en beleefd worden.

Het stellen van doelen in het leven is een kwestie van het beschouwen van je eigen leven, aan jezelf indringend vragenstellen. De levensvragen (waarvoor leef ik?, wat zijn mijn passies?, waarom doe ik wat ik doe?, wat wil ik bereiken? Wie of wat maakt mij gelukkig?) en de ervaringen die wij gaande weg opdoen moeten richtinggevend zijn. Ik kon pas 'losse handen rijden, naar links of naar rechts kijken terwijl ik trappend vooruitkom', bewust van mezelf in het leven staan, nadat ik die vragen en ervaringen goed tot me heb genomen, over nagedacht en keuzen gemaakt.

Het is belangrijk te weten dat bij het afleggen van het levenspad rekening mee gehouden moet worden dat er ook anderen op hetzelfde pad zijn. Wij hebben altijd anderen nodig. Daarom moeten wij voortdurend nadenken over de plaats die anderen in ons leven hebben, zullen krijgen of innemen. Hoe wil ik met anderen omgaan? Hoe wil ik dat anderen met mij omgaan? Wat zijn de 'verkeersregels' in de menselijke omgang? Houden wij rekening met anderen?, of rijden we onbevangen door rood of dwars over het trottoir met voetgangers. Het is belangrijk dat wij ons houden aan algemene voorgeschreven, regels en wetten. Als je deelneemt aan het menselijk verkeer moet een ieder zich aan de geldende regels houden, maar het is minstens van even groot belang dat je je ook aan de eigen leefregels en afspraken houdt. 'Lespiki yu srefi fu trawan kan lespeki yu' Regels voor jezelf stellen draagt bij aan de vorming van je identiteit. Het bevordert respect voor je zelf, door anderen naar jou en jij naar anderen toe.
Velen vinden het ingewikkeld om hun identiteit goed te kunnen omschrijven. Je persoonlijke identiteit is de basis waar uit van alles voortvloeit. Je beschouwt en maakt toekomstplannen vanuit je identiteit. Door te weten wie je bent, weet je veel beter wat je wil. En door te weten wat je wil, kun je beter je plannen maken.

Het ontdekken van wie je diep van binnen bent, gaat jou diepe vrede geven. Het nadenken over wie je bent gaat je veranderen naar de persoon die je diep van binnen bent. Je gaat onder andere beter begrijpen waarom je houd waar je van houd en waarom je doet wat je doet. Ook gaat het je helpen om goed te verwoorden wat je wil in dit leven. Waar je verlangens liggen, wat je passie is en waar je voor wil gaan. Door te weten wie je echt bent kunnen jouw talenten, dromen, kracht en kwaliteiten pas echt zichtbaar worden. Eerst voor jezelf en daarna (hopelijk) ook voor de ander. Wij allemaal horen daarom ons leven (blijvend) te beschouwen, dat uiteindelijk de som is van onze keuzes"

PDC

Urmie Mingoen

Mijmeringen over 2019

2019 loopt ten einde. Geen moment, neen, geen enkel minuut kan het jaar 2019 vasthouden. De tijd glipt door mijn vingers heen.

Wat was er veel te doen! Gebeurtenissen, gepland, maar soms erdoor overvallen. Verrassend en bij tijd en wijle, stof tot nadenken!

Ik heb vrienden gemaakt; maar ook afscheid genomen van geliefden. Gelukkig zijn er de foto's en filmfragmenten om die mooie herinnering nog langer vast te houden.
Ik heb doorgezet en me niet aan moeiten en leed overgegeven. Ik zag veranderingen, héél véél veranderingen gezien, ver en ook heel dichtbij.
Ik zag groei, in leeftijd, in ervaring, ik zag ellende.

Gelukkig! Ik kan nog vaardig laveren tussen ernst en luim, met geloof en hoop. De tijd staat niet stil. 2020, je bent van harte welkom!

Afdeling PDC wenst een ieder:

GEEN PLAATS VOOR MISHA?

In 1994 gaven twee Amerikaanse vrijwilligers gehoor aan een oproep van het Russische Ministerie van Onderwijs om op een aantal scholen en instituten te praten over de Bijbelse moraal en ethiek. Eén van de instellingen die ze bezochten, was een weeshuis met zo'n honderd verwaarloosde en mishandelde straatkinderen.

Aangezien het bijna kerstmis was, vertelden de vrijwilligers het Kerstverhaal.
Dat hadden de meeste kinderen nog nooit eerder gehoord.

Iedereen zat dan ook aandachtig te luisteren naar het verhaal van Maria en Jozef, die geen plaatsje in de herberg konden vinden en uiteindelijk onderdak vonden in de stal, waar het kindje Jezus geboren werd en door Maria in de kribbe werd gelegd.

Na afloop van het verhaal besloten de vrijwilligers dat dit voor de kinderen een mooie gelegenheid was om wat te gaan knutselen en het Kerstverhaal uit te beelden.

Ze gaven alle kinderen wat gekleurd karton om een kribbe te maken en een geel papieren servetje voor het stro.

Het kindje Jezus werd uit vilt geknipt en voor het dekentje kregen ze nog wat lapjes.

De kinderen gingen enthousiast aan de slag en de vrijwilligers gaven hier en daar wat aanwijzingen en kwamen tenslotte bij de zes jaar oude Misha.
Hij was al klaar met het kunstwerk.

Maar wat was dat?...
In de kribbe lag niet één kindje... Nee, er lagen er twee.

De vrijwilliger vroeg: "Waarom heb je dat zo gedaan?"
Misha deed zijn armen over elkaar, trok een gewichtig gezicht en gaf heel serieus zijn versie van het kerstverhaal.
Hij herhaalde het hele Kerstverhaal.

Ofschoon hij pas zes was en het verhaal vóór die bewuste dag nooit eerder gehoord had, kon hij alle details nog heel goed navertellen, precies zoals het hem verteld was.

Tenminste, tot het moment dat Maria het kindje in het kribbetje legde.

Toen begon zijn verhaal een eigen leven te leiden.
"Het kindje Jezus keek mij aan", zei Misha heel ernstig.
Hij zei, "Misha, heb jij wel een plaatsje om te slapen?"
Ik vertelde hem, dat ik geen papa en mama had en dat ik nergens een huisje had.
Jezus zei toen dat ik maar bij Hem in de kribbe moest kruipen.
Maar ik vertelde Hem, dat dat niet ging, want ik had helemaal geen cadeautje voor Hem meegebracht zoals iedereen had gedaan.

Maar ik wilde eigenlijk heel graag bij Jezus blijven, dus ik dacht heel hard na of er misschien toch niet iets was wat ik Hem kon geven.

Toen vroeg ik aan Jezus: "Als ik Je warm houd... Is dat misschien een mooi geschenk?"
Jezus zei toen tegen me: "Dat is één van de mooiste geschenken die Ik gekregen heb."
Toen klom ik dus ook in de kribbe en hield ik Jezus warm.
Hij keek me aan en zei dat ik voor altijd bij Hem mocht blijven.

Toen kleine Misha zijn verhaal beëindigd had, stonden er traantjes in zijn ogen, die langzaam over zijn wangetjes biggelden.
Toen sloeg hij zijn handjes voor zijn ogen en liet zijn hoofdje huilend op tafel zakken.
Maar van binnen was het bij Misha warm, want Hij had Iemand gevonden, die hem nooit zou verwaarlozen en "voor altijd" bij hem zou blijven.

MIJN LEVENS-BESCHOUWELIJKE REIS

Ds. Lydia Esser-Sedney

Mijn naam is Lydia. Deze naam kreeg ik van mijn vader, het is een Bijbelse naam. Het is de naam van de Lydische vrouw uit Thyatira, het was een vrouw van gebed. Ik ben geboren op 10 februari 1958 als 5e kind uit een gezin van 9. Mijn vader stierf toen ik 4 jaar oud was bij een verkeersongeluk. Mijn grootmoeder heeft een grote rol gespeeld bij onze opvoeding. Ze ving ons na school op, terwijl mijn moeder aan het werk was.

Ik hield als kind al heel veel van de Here God. Zong graag de liederen die ik op school leerde. Thuis speelden we vaak songfestival. Elk nieuw lied dat een van ons in de klas geleerd had, werd thuis aan de anderen geleerd. Ik Sprak veel met God. Ik luisterde ook graag naar de verhalen uit de Bijbel en bezocht de zondagsschool. Ik ervoer Gods bescherming altijd als ik met Hem sprak.

Mijn hobby's zijn: Lezen, dansen, zingen, vertellen en creatief bezig zijn. Ik wist al vroeg dat ik leerkracht wilde worden en bezocht daarom de kweekschool. Ik trouwde op mijn 27e. Als mens komt er in het leven zoveel op je af, maar ik heb geleerd om te gaan met teleurstellingen. Ik ben trouwens een vrouw van gebed en put kracht uit Gods woord. Zo weet ik dat God me geeft wat ik nodig heb en niet altijd wat ik graag wil. Want wat ik graag wil kan weleens niet goed voor me zijn. Zo kon ik het me bijvoorbeeld niet voorstellen dat er mensen zijn die andere goden dienen in plaats van de Ene ware God. Ik keek letterlijk op ze neer omdat er voor mij maar 1 God is en dat is de Vader van onze Here Jezus Christus. Niets meer en niets minder.

In 2014 vroeg de directeur, mevrouw Demon, me wat ik ervan vond, een nieuw vak te introduceren op de EBG scholen, namelijk Levens beschouwelijke vorming. Ik wees dat voorstel resoluut af, omdat ik dacht:"neen, we kunnen onze kinderen dat niet aandoen, ze kennis te laten maken met andere goden!" Ze gaf echter niet op en begon er na een poosje weer over. Ik ging me verdiepen in Levensbeschouwing. Ik kreeg er belangstelling voor, omdat ik besefte dat je je eigen geloof niet hoeft te verloochenen, maar respect leert hebben voor mensen die een ander geloof belijden. Je kunt daardoor ook beter begrijpen, waarom ze doen wat ze doen. Ik leerde dat door mijn houding en mijn belangstelling voor anderen ze ook de ruimte krijgen zichzelf te zijn zonder dat ik mijn eigen christelijke normen en waarden hoef prijs te geven.

We leven in een multiculturele samenleving en ik kan mijn ogen niet sluiten voor de verschillende geloofsovertuigingen in ons land. Ook op onze christelijke scholen hebben we niet-christenen zitten. Tijdens het vak LeVo krijgen ze de gelegenheid te vertellen over hun eigen geloof en hoe hun dag begint en eindigt. Ze komen op school in contact met Jezus Christus en horen de verhalen over Hem uit de Bijbel. Ze ervaren de liefde die Hij voor iedereen heeft.

Ik heb mogen meewerken aan het ontwikkelen van de lessen levensbeschouwing die nu verzorgd worden op de VOJ scholen van de EBG en het is voor mij zelf een bijzondere verrijking. Ik heb een broer gehad, die niet zolang geleden aan longkanker is overleden. Hij was uitbehandeld en kwam in een hospice terecht. Het ging steeds meer berg afwaarts met hem. Hij had met zijn huisarts afgesproken dat hij gaat voor de kwaliteit van het leven. Hij wilde dus niet lijden. Hij had wel duidelijk aangegeven dat hij geen euthanasie wilde.

Terwijl ik zijn ziekte volgde kon ik me dus zoveel voor de geest halen over wat we hebben geschreven over euthanasie in een levensbeschouwelijke les. Ik werd er nu zelf mee geconfronteerd. Ik was verrast met de beslissing van mijn broer, omdat ik er persoonlijk vanuit ga, dat de Heer leven geeft en dat Hij het op Zijn tijd terugneemt. We hoeven Hem geen handje te helpen. Maar dat is mijn mening, ik heb ook respect voor hen die wel beslissen euthanasie toe te passen. Ik ben er wel blij mee, dat er pijn bestrijdingsmiddelen zijn, zodat mensen in hun ziekte niet hoeven te lijden, omdat het voor de familie die er tegen aan moet kijken heel zwaar is. Je staat er zo machteloos tegenover.

Uiteindelijk is erbij mijn broer palliatieve sedatie toegepast. Dat is het opzettelijk verlagen van het bewustzijn van een patiënt door toediening van sedativa in de laatste levensfase, om het lijden van de patiënt te verlichten. Het doel is niet het leven te verkorten of te verlengen.

Ik wil eindigen met de woorden van Paulus, die ik tot mijn eigen heb gemaakt.

"Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere." Romeinen 8:38-39

MORAVIAN TEACHER'S DAYS 2019

Op donderdag 19 en vrijdag 20 september 2019 werd voor de 11de keer de Moravian Teacher's Days gehouden. Dit zijn 2 trainingsdagen voor schoolleiders, leerkrachten en aanstaande leerkrachten. Het thema voor dit jaar was **"EBGS Onderwijs inspireert en verrijkt".** Er was op beide dagen een aanbod van 31 trainingen.

Wij zijn dit jaar voor het eerst van start gegaan met het online registreren en dit ging voor de eerste keer niet zonder haakjes en oogjes. We werken aan een vlot verloop voor de registratie van MTD 2020.

Hier ziet u een overzicht van het aantal geregistreerden en deelnemers.

MTD 2019	
Geregistreerden	713
Deelnemers	369

Op de 2e dag van de MTD werd een ad random enquête gehouden ter evaluatie van MTD 2019. Hieronder treft u enkele resultaten.

In totaal zijn er 151 respondenten ondervraagd. Van de respondenten zijn 118 (78%) werkzaam in het gewoon lager onderwijs, 27 (18%) in het voortgezet onderwijs op junioren niveau en 1 in het voorgezet onderwijs op senioren niveau.

Schooltype	Frequentie	Percent
GLO	118	78%
VOJ	27	18%
VOS	1	1%
Anders	2	1%
Tot. beantwoord	148	98%
Missing	3	199%
Totaal	**151**	**100%**

Denominaties
De respondenten zijn verbonden aan de volgende organisaties:

* EBGS
* RKBO
* SMA
* MinOWC
* Openbaredienst
* SPCOA

130 Respondenten (86%) behoren tot de EBGS, terwijl 13 (9%) tot de overige denominaties behoren.

Onderwijsinstelling	Frequentie	Percent
EBGS	130	86%
RKBO	2	1%
SMA	3	2%
MinOWC	2	1%
Openbaar	2	1%
Anders	1	1%
SPCOA (GvZ Aruba)	3	2%
Total	143	95%
System	8	5%
	151	100%

Welke trainingen zijn er het meest gevolgd gelet op het schooltype?

GLO Top 5 Gevolgde Workshop	
Workshop	**Aantal**
Workshop 22_ADI_model	27
Workshop 13_Differentiëren_ taxonomieën	23
Workshop 14_Kindvolgsysteem	23
Workshop 20_Kracht_van_kunst	22
Workshop 8_De_leerkracht	21

VOJ Top 5 Gevolgde Workshop	
Workshop	**Aantal**
Workshop 9_Public_speaker	9
Workshop 10_Leiderschap	6
Workshop 13_ Differentiëren_ taxonomieën	5
Workshop 8_De_leerkracht	5
Workshop 28_Muskieten	5